

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/222/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808899634
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5808899634.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Spoločenstvo Oravica, Oravická 628, Trstená, právne zastúpené JUDr. Miroslav Sládek, advokát, t so sídlom Ul. E. S. XX/XX, K., proti odporcovi: X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom sídlisko G. č. XXXX/XX, I., právne zastúpený JUDr. Jána Vajda, advokát, so sídlom Z. K.. XXX, K., v konaní o zaplatenie 385,05 eur, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/6/2008-496 zo dňa 20. marca 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých častiach potvrdzuje.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 1C/6/2008-496 zo dňa 20. marca 2015 zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 385,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 15,5 % ročne z dlžnej sumy, počnúc od 1.8.2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcu zároveň zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 369,20 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj trovy štátu vo výške 174,56 eur taktiež do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet súdu.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu č.k. č. k. 5Co/19/2013-393 zo dňa 26.3.2013, ktorým bolo zrušené rozhodnutie okresného súdu č. k. 1C/6/2008-367 zo dňa 28.09.2012, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 385,05 eur a trovy konania vo výške 686,93 eur, ako aj trovy štátu vo výške 141,44 eur. Odvolací súd vtedy v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia, po konštatovaní výsledkov vykonaného dokazovania okresným súdom, na základe ktorého bolo preukázané, že podpis na príjmovom pokladničnom doklade vystavenom navrhovateľom číslo 00019 - je podpisom odporcu, ktorý následne zmenil svoju obranu vznesením námietky premlčania z dôvodu uplynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty, nakoľko mu boli peniaze vyplatené 27.9.1999 a návrh na súd bol podaný dňa 15.4.2002, vytkol prvostupňovému súdu, že sa nezaoberal námietkou odporcu o dodatočnom dopísaní dátumu na uznávacom prejave. Preto z dôvodu odstránenia nejasností o možnosti dodatočného dopísania dátumu, vec po zrušení rozsudku vrátil späť na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa po doplnení dokazovania mal preukázané, že navrhovateľ ako predávajúci dňa 25.8.1999 uzavrel zmluvu o prevode vlastníctva skladových priestorov, nachádzajúcich sa v bytovom

dome R. XXX, I. s kupujúcou X. S., za dohodnutú kúpnu cenu 2.323,57 eur (70.000,- Sk), ktorú v uvedený deň kupujúca zaplatila predávajúcemu. Kúpna zmluva ale nebola zavkladovaná v katastri nehnuteľnosti z dôvodu nesprávneho určenia spoluvlastníckeho podielu a tiež preto, že neboli vysporiadané vlastnícke vzťahy bytu č. 3, ktorý v tom čase užíval odporca. Obyvatelia bytového domu sa rozhodli, že kúpnu cenu získanú od kupujúcej si rozdelia a z týchto peňazí si každý zabezpečí individuálne kúrenie svojho bytu. Z toho dôvodu bola suma vo výške 385,05 eur vyplatená aj odporcovi, ktorý užíval byt č. 3 v uvedenom bytovom dome. Keďže nedošlo k zmene zápisu vo vlastníctve nehnuteľnosti a kupujúca žiadala vrátiť od spoločenstva zaplatenú kúpnu cenu, tak spoločenstvo žiadalo vrátiť peniaze od jednotlivých vlastníkov bytov, ktorý všetci okrem odporcu tieto peniaze vrátili. Odporca tvrdil, že peniaze neprevzal, že na pokladničnom doklade nie je jeho podpis. Svedok - syn odporcu potvrdil, že príjmový pokladničný doklad podpísal on, že peniaze prevzal a minul ich pre svoju potrebu. Svedkovia Q. F. a Q. S. potvrdili, že peniaze prevzal osobne odporca v byte č. 3, kedy aj podpísal príjmový pokladničný doklad a peniaze si uložil do zadného vrečka svojich nohavíc. Súdna znalkyňa z odboru písomznalectvo, v znaleckom posudku číslo 24/2010 jednoznačne potvrdila, že podpis na príjmovom pokladničnom doklade číslo 00019 zo dňa 27.9., bez uvedenia roku, je podpisom odporcu. K tomuto záveru dospela po porovnaní podpisov odporcu na plnomocenstve zo dňa 31.10.2002, ktorým odporca splnomocnil právneho zástupcu na zastupovanie v konaní a na doručenkách, na ktorých podpisom odporca preukazoval prevzatie písomností súdu, ako aj s podpismi odporcu vyhotovených dňa 17.1.2011 v zmysle požiadavky súdnej znalkyne zo dňa 28.2.2010 a podpismi odporcu, ktoré súdu odporca doručil dňa 25.01.2011. Preto súd prvého stupňa vzhľadom na takto zistený skutkový stav mal jednoznačne preukázať, že peniaze vo výške 385,05 eur boli vyplatené odporcovi, ktorý ich prevzatie potvrdil svojim podpisom.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že odporca prevzatím sumy sa bezdôvodne obohatil z dôvodu, že nebol vlastníkom bytu č. 3, nachádzajúcim sa v bytovom dome R. ul. č. XXX, I., ani spoluvlastníkom nebytových priestorov v tomto bytovom dome, preto spoluvlastnícky podiel nemohol predať. Keďže odporcovi bolo poskytnuté plnenie bez právneho dôvodu, v zmysle uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka je povinný ho vydať.

Keďže odporca vzniesol námietku premlčania s poukazom na skutočnosť, že návrh bol súdu predložený po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty od prevzatia peňazí odporcom, súd sa zaoberal touto námietkou. Vykonaným dokazovaním zistil, že peniaze odporca prevzal dňa 27.9.1999. Súd prvého stupňa uvedené zistil z postupnosti príjmových pokladničných dokladov vystavených navrhovateľom, pevne spojených v bloku, z ktorého bolo preukázané, že príjmový pokladničný doklad označený č. 00017, bol vystavený 27.9.1999, za ktorým nasledoval príjmový pokladničný doklad číslo 00018, ktorý bol prečiarknutý s poznámkou skazený, ďalej nasledoval príjmový pokladničný doklad č. 00019 s dátumom 27.9. s podpisom "B.", ktorého predmetom bolo vyplatenie sumy 11.600,- Sk s poznámkou, zúčtované v denníku pod por. č. 19. Ďalej nasledoval príjmový pokladničný doklad č. 00020 zo dňa 27.9. s poznámkou zúčtované v denníku pod por. č. 20. Ďalej príjmový pokladničný doklad č. 00021 zo dňa 28.7. a príjmový pokladničný doklad č. 22 zo dňa 7.12.1999. Z postupnosti príjmových pokladničných dokladov je zrejme, že aj doklad č. 00019 zo dňa 27.09 bol vystavený v roku 1999, nakoľko príjmové pokladničné doklady vypísané pred pokladničným dokladom č. 00019 a príjmové pokladničné doklady nasledujúce po tomto doklade boli napísané v roku 1999. Súd prvého stupňa z obsahu tejto listiny zistil, že účastníci, ktorí ju podpísali, sa zaviazali vrátiť každý 11.600,- Sk, t. j. čiastku z predaja uhoľne z augusta 1999 a to za byt č. 5 p. W., za byt č. 2 F., za byt č. 3 B., za byt č. 4 F., za byt č. 6 Z.. Na rozhodnutí bol uvedený dátum 16.2.2001. Z obsahu tejto listiny bolo zistené, že osoby vyznačené v ľavom dolnom rohu uznali voči navrhovateľovi svoj záväzok vo výške 11.600,- Sk z titulu vyplatenia uvedenej sumy týmito osobám. Súd prvého stupňa za účelom zistenia, či na listine označenej ako „Rozhodnutie spoločenstva Oravica" mohol byť dopísaný text " v Trstenej dňa 16.2.2001" až následne, a to vzhľadom na námietku odporcu, ktorý poukazoval na inú farbu použitého písacieho prostriedku oproti farbe použitého písacieho prostriedku na napísanie ostatného textu, vykonal dokazovanie výsluchom svedkov I. F., P. Z. a U. W. a oboznámil sa s listinami predloženými navrhovateľom, ktorými preukázal postupnosť splácania súm uznaných jednotlivými dlžníkmi. Svedkyňa I. F. potvrdila, že všetci členovia spoločenstva odsúhlasili predaj kotelne a následne odsúhlasili aj to, že peniaze vrátia navrhovateľovi. Nepamätala si, či bol dátum na listine, na ktorej podpísala záväzok vrátiť sumu, ale podľa nej tam dátum určite bol. Svedkyňa U. W. uviedla, že si myslí, že dátum tam uvedený bol. Svedok P. Z. uviedol, že dátum na listine asi bol. Z listín predloženými navrhovateľom, ktorými preukázal postupnosť splácania súm uznaných jednotlivými dlžníkmi, mal preukázať, že preberatelia sumy 385,05 eur (11.600,- Sk) na byty č. 1,4,5, vrátili finančné

prostriedky po 16.2.2001 (v odôvodnení rozsudku je nesprávne uvedený dátum 16.2.2011), teda až potom, ako uznali povinnosť ich vrátiť. Týmito dokladmi mal súd prvého stupňa preukázané, že listina „Rozhodnutie spoločenstva Oravica“ bola napísaná najneskôr pred vrátením finančných prostriedkov vlastníkov bytov č. 125, čo znamená, že bola napísaná skôr, ako uplynula lehota dvoch rokov od ich prevzatia.

Na základe uvedeného dospel k záveru, že uznanie záväzku odporcom bolo uskutočnené v deň, ktorý je uvedený na listine „Rozhodnutie spoločenstva Oravica“ dňa 16.2.2001, t.j. v čase plynutia dvojročnej premlčacej lehoty, preto pohľadávka navrhovateľa ku dňu 15.4.2002, kedy bol podaný súdu návrh, nebola premlčaná, a preto na námietku odporcu o premlčaní pohľadávky neprihliadol. Čo sa týka úroku z omeškania súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 15,5 % počnúc dňom 1.8.2011 do zaplataenia a vo zvyšku návrh zamietol, pretože nárok na úrok z omeškania za obdobie od 15.4.2002 do 31.7.2011 je premlčaný. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1, 2 O.s.p. a § 148 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí a zdôraznil, že rozhodnutie Spoločenstva Oravica zo dňa 16.2.2001 je tzv. súkromnou listinou a vzhľadom na skutočnosť, že namietal dodatočné dopísanie dátumu 16.2.2001 do tejto súkromnej listiny, bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať, kedy bolo rozhodnutie Spoločenstva Oravica zo dňa 16.2.2001 skutočne spísané a preukázať, že v tom čase nebol nárok navrhovateľa voči jeho osobe premlčaný, resp. preukázať, že ak bol nárok navrhovateľa premlčaný, že vedel o jeho premlčaní a napriek tomu uznanie dlhu podpísal. Navrhovateľ túto skutočnosť v priebehu konania nepreukázal a ani nenavrhol súdu žiadne dôkazy na jej preukázanie. To znamená, že neunesol dôkazné bremeno ohľadom pravosti listiny zo dňa 16.2.2001 obsahujúcej uznanie dlhu. Za takéhoto stavu veci má za to, že jeho dlh voči navrhovateľovi je v celom rozsahu premlčaný, a preto ho mal súd zamietnuť. Prvostupňový súd sa týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal, hoci ide podľa právneho názoru odvolacieho súdu o podstatnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci. Odvolateľ tvrdí, že táto listina nemohla byť napísaná skôr, ako dňa 2.11.2001, t.j. v deň, kedy bol nárok navrhovateľa voči jeho osobe už premlčaný. Má za to, že nárok navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka sa premlčal podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O jeho údajnom bezdôvodnom obohatení sa navrhovateľ dozvedel dňa 27.9.1999, kedy mu bola údajne vyplatená suma 11.600,- Sk. No navrhovateľ podal voči jeho osobe návrh na začatie konania až 15.4.2002, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na to, že výška úrokov z omeškania z dlžnej sumy 385,05 eur je stanovená v nesprávnej výške a od nesprávneho dňa omeškania, pretože navrhovateľovi sa premlčali úroky z omeškania až dňa 31.7. 2012, takže súd mu ich mohol priznať až odo dňa 1.8.2012. Podľa odvolateľa súd prvého stupňa nerešpektoval ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a neskúmal, či trovy navrhovateľa boli vynaložené účelne a ak boli vynaložené účelne, tak v akom rozsahu. Ďalej odvolateľ poukázal na to, že je starobný dôchodca s príjmom v sume 516,- eur mesačne, keď jeho súčasné osobné, majetkové a zárobkové pomery odôvodňujú mu priznať oslobodenie od súdnych poplatkov v tomto konaní v celom rozsahu. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil vo výrokoch I., III., a IV. rozsudku a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané navrhovateľom v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci postupoval v intenciách zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, keď doplnil dokazovanie a zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na poklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedených v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa citovaného ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažuje odvolacie námietky odporcu za dôvodné. Keďže v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa nezistil žiadne pochybenie, nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, a preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých častiach potvrdil ako vecne správny.

Odporca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania, keď úspešný bol navrhovateľ, ktorému v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.